

**За лечителите
и ЛЕЧИТЕЛЯ**

стр. 4-5

БОГОДЪВЛЕНСКАТА ВОДА
освежава човека и творението

стр. 6

**ПАСЛОВЕ НА ПРАВОСЛАВНОТО
БЛАГОВЕЩЕНИЕ**
Радиото като албион

стр. 7-8

**ПАТРИАРШЕСКО БЛАГОСЛОВЕНИЕ
ЗА НОВАТА 2006 г.***Насочи ме, Господи,
в Твоя път, и аз ще ходя
в Твоята истина!*
(Пс. 85:11)

Влюблени чедра на свeтa-та ни Църква,

Бла и милосърдан бe-ше Господ през изтеклата година, насочваше ни в Своите пътища, за да ходим в Неговата истина. Възлюбавме Го с благодарни сърца, заедно съхраня живота ни в здраве и сила, да се трудим за благо на светото Православие, за утвърждаване на свeтaта православна вяра, за благоуспеиване на родината ни св. Църква и за благосъществуване на благочестивия ни народ. Преклааме се пред Божие величие и смирено въздаваме благодарение на любещия ни небесен Отец.

През изтеклата година свeтaта ни Църква отбеляза паметни исторически годишнини, спомни си за събития, оставили траен отпечатък върху духовността на нашия народ, положил усилия за здравяне на патриаршеското единство и дълги старания за развитие на международната, просветната и социалната дейност, за осъществяване на своята думосъществена мисия.

Обявените трудовни инициативи ангажират вниманието и на известни наши държавници, културни дейци и общественици, със съдействието на които тези важни моменти от историята на на-

шия народ, като покръстването, организирането на Българската църква, учредяването на Българската епископска конференция, откриването на Пловдивската духовна семинария, както и забележителната църковнополитическа дейност на прископите български йерарси Иларион Макариополски и Екзарх Йосиф, станали общонародно достояние.

Високо признание на дългогодишното усърдие на Патриарха ни за укрепване и развитие на всеправославното единство бе присъдена премия от Международния обществени фонд „Единство на православните народи“.

В редното служение Богу и народу да пазим сърцата си чисти, да мислим „за това, що е истино, що е честно, що е справедливо, що е чисто, що е любезно, що е достоятелно“, за това, що е доброделно, що е похвално“ (Филип. 4:8).

Всесъдушно подражаваме обичните ни духовни чедра в Родина и извън нея с Новата 2006 година и им пожелаваме крепко здраве, мир и радост във всеки дом, светли дела на любов и милосърдие, на преданост към светото Православие и пламенно родолюбие.

Благословеното Господие и Божията милост да ви съпътстват през всички дни на живота ви. Амин.

**† МАКСИМ, Патриарх Български
и митрополит Софийски****АЛТЕРНАТИВА ПИ Е**
алтернативната медицина

Дали алтернативната медицина има място на пазара на медицинските услуги? Дали методите ѝ са ефективни за клиничния изход? Ще оставим тези дискусии на специалтистите. Въпреки опортуната ѝ научност, обективност, ефективност, въпреки някои явни противоречия с официалната медицина, нетрадиционната медицина се радва на все по-

голяма популярност. Некои горещи привърженици са както саботрамотни, така и високообразовани и интелигентни хора, както атеисти, така и верващи в религиозни хора, затова не можем да не се запитаме: какво прави така привлекателна алтернативната медицина, какво не могат да обяснят многобройни привърженици? На какво се дължи тази популярност: на

отслабнатото доверие към официалната медицина, на убеждението, че „ако не помага, то поне не вреди“, или има нещо друго?

Да се даде определение на алтернативната медицина е трудно, защото съществуват множество школи и течения с различни методи и философии, които не могат да бъдат обобщени.

*„Св. Антоний Велики“. Икона от Св. Гора, XVII в.***СВ. АНТОНИЙ ВЕЛИКИ**
наставник в добродетелта

Не е нищо страшно, когато ступаме до добродетелта. Тя не е далечно от нас, не се създава извън нас. За да се обучават в словесните науки, египетците предприемат далечни пътушествия, преплават морета, а ние имаме уржда за отиване далечно заради Царството небесно или да преплаваме морета заради добродетелта. Господ е казал: „Царството Божие вътре във вас е“ (Лука. 17:21). Ето защо добродетелта се укорява от нашата воля.

Потребни са ни силна молитва и Пловдини, за да приемем от Св. Дух дара да различаваме духовните дарове (1 Кор. 12:10) и да познаваме демоните. Тезе се осмеляват да поставят на всички християни и особено на трудолюбивия монах съблзани чети лухави помисли, стават се да ги утишат чрез несъществуващи приориши и да ги изма-

мит с коварно многословие. Но не трябва да се боям от тях, защото те са безсилни и не могат да сторят повече от това – да плашат. Не е трудно да се разпознава присъствието на ангелите от това на демоните: виденето на свещите бива несмутливо и е придружено с радост, а демоните създават вътрешна тревога. Много пъти демоните са ме облажавали, за да се възгордея, но аз ги заклахм в името Господие.

Знаека си спомняме думите на свeтaта анигост: „Всеки ден умирам“ (1 Кор. 15:31). Когато ставате от сън, помислете си, че няма да доживеете до вечерта. Когато си лягате, помислете, че може би няма да видите разсъпяването на деня. Този, който всеки ден се приготвя за смъртта, ще се приготви от грех.

Заукокойна служба в Синодния параклис

На 18 декември, издана пред Рождество Христово, в параклиса „Св. цар Борис“ в столицата на Св. Синод беше отслужена св. Литургия от главния секретар архим. Наум при участието на архимандрит, членове на Св. Синод. След това, както всяка година в средата на месец декември, митрополитите отслужиха панахида в името на предстоятелите, архидякони, клириците и мирни-дадрител на Българската православна църква.

Беше затрогано за св. чува имената на главите на БПЦ, начелници от нейното обособяване като самостоятелна Църква през 870 г. през първите на десетилетията на двадесетото столетие (османско робство), та чак до блаженнопочиналия патриарх Кирил (+1971 г.).



Св. Синод (Снимка: Христо Димитров)

Сред архимандрите на последно място беше помиснат починалът пред месец Драгунитски св. Иоан, игумен на Руският манастир.

По традиция за тази служба врътене на Синодната палата са отворени за всички верещи.

Празнични богослужения в Патриаршеската катедрала

С благопоменото на Българския патриарх и Софийския митрополит Максим и Светия Синод на БПЦ празничните богослужения на 8 януари вечер, Рождество Христово и Стефановият в ПКСХП „Св. Александър Невски“ бяха отслужени от Негово Високопреосвященство митрополита на САЩ, Канада и Австралия Йоанф зад-ва с храмово духовенство.



Високопреосвященствено митрополит Йоанф

На 1 януари, Васильовден, св. Литургия в „Св. Александър Невски“ бе отслужена от Провосветителя Демославен Тодоровски. Негово Превосвещенство предаде благопоменото на патриарх Максим към всички прапущащи именения и рождения и в пожелала новата 2006 година да бъде благодатна, наиздалствана и през нея да преуправяме във всички добро дело.

128 години от Освобождението на София

На 4 януари Знеполският епископ Николай отслужи благодарствен молебен в църквата „Св. Неделя“ по повод 128-годишнината от Освобождението на София. В словото си той припомни прирето с голям вълтор освобождение на София и отслужения тогава тържествени молебен – традиция, която продължава и днес. Епископ Николай се помоли за Божията закрила на Со-

фия, за здравие и благоденствие на жителите ѝ.

В 10.30 празникът беше отбелязан с тържествен камбанен звън от централните софийски храмове. Представители на общинското ръководство и Знеполският епископ Николай поздравиха и цъта през пампката на Цар Освободител по тържественния звън на църковните камбани.

Не всеки строи храм

На 8 януари Варненският митрополит Кирил освети новопостроения храм „Св. Параскева“ в село Камарица, Варненско. Храмотъ е изграден с дарения, като свт. основните спонсори са председател на ДПС Ахмед Доган и депутатът от движението Горан Чошев. „Всика религия се стреми да живи хората на човешки и добро. Вервателите хора си приличат по това, че са по-съществен и смислени от безбожниците“, коментира митрополит Кирил.

„Свети Параскева“ е построена през 1913 г. върху основите на по-стара църква, разрушена по време на турското

владичество. Пред 3 години е затворена заради опашане от срутване. Възобновяването на съградения наивно храм струва 240 хиляди лева. Строителството продължи 4 месеца.

„Има отпадна мечта да направя такава цено. Прогноза, на мятената, не десият може да построи църква, независимо дали има средства, така г-н Цолев и благодарни на Българската православна църква и жителите на Камарица, представили ми тази възможност.

Имплицитно на обекта е фирмата „Курортно строителство“, участвала в даренето с труд.

Реставрационна дейност в Земенския манастир

Сред 12-те обекта, включени в програмата за реставрация през 2006 г., е и манастирът в Земен. Проектът за реставрирането на община Перник Ива Димитрова. На среща, проведена се пред миналата седмица, директорът на Националния исторически музей Богдан Димитров се представи пред местния управленя Ива Димитров координирател на кимпската фондация „Левентис“, която финансира реставрацията и изграждането на пампките на културата, датирани от XI до XV век.

Последната реставрация на фрески-

те на Земенския манастир е била през 1970 година. В момента от спешен ремонт трябва първоначално камбанарията, потребната вестри за зала. След като помената вече ремонтирано, то ще се ползва за музей на църковния утар от Земенско. Уредеността на манастир Виктор Иванов е поел ангажимент да изготви проектно-сметната документация за реставрацията. Документът ще бъде разгледан през следващия месец в Лондон на заседание на фондация „Левентис“.

ЦВ

Нобо прегаване за Църквата по БНТ

Патриарх Максим лично благовони преваането на БНТ за православна публицистика и култура в сфера и обществено, чийто автор и водещ е журналистът Горан Благов. Българският ду-

ховане глава пожела на целия екип „Здраве и благоговение от Боег ухап за свидетелстване на евангелските истории, за да може изражен и вярноста вярва и да се подпомогне преодоляване

на негативните прояви в обществото“. Целият благовон на патриарха бе издължен на 15 януари в 9.30 ч. от 9.30 ч. когато бе патриарх преваане за годнина на „Вара и общество“.

Вести от Синодната палата

На заседанието си през декември 2005 г. Св. Синод взе решение и да бъде благоговение за дейността на православното радио „Синод“. То ще работи под духовното поменстване на Софийската митрополия.

Св. Синод на БПЦ се отнася със загриженост към възрасте, свързани със западането и духовното израстване на православното християнско семейство. Затова дава благоговение за откриване на рубрика в „Църковен вестник“, посветена на православното семейство, в която да се разясняват на читателите ролята и местото на брака и семейството в живота на човека и на целия християнски на делята.

Св. Синод взе решение през следващата година да бъде организиран семинар на тема „Духовната провета“, който ще се занимае с актуалните проблеми на съвременното православно семейство. В семина-

ра ще вземат участие представители от всички епархии на БПЦ – по едни свещеник и двама миряни. Датата на семинара ще бъде уточнена по време на януарските заседания на Св. Синод.

Два пъти годишно Св. Синод взе отправка послания до българския народ в коствата на издването ролята и местото на християнското семейство. Посланията ще бъдат издавани за 25 март (Благоговение) и 21 ноември (Въведение Богородично. Ден на християнското семейство и младеж).

Св. Синод въстановява Тиверополския епископ Тимон като викарен епископ на Западното и Средноизточен митрополит Симеон.

Св. Синод дава благоговение на св. г-н Христов Гемелски директор на Църковно-археологическия архивен институт, за замесване на документалния филм „Климаксет епископ

Благов патриарх“ – гласна чак.

По моля на митрополита на САЩ, Канада и Австралия Йоанф Св. Синод даде разрешение архим. Кирилу от протосинегла на Вранчанска митрополия да бъде назначен за провотеня на епархията си в САЩ, Канада и Австралия.

Св. Синод на БПЦ отпусна 1000 US долара за реставрицията на епископския храм в Делта, Босилградско. Молята, била издължена с отправка от завеждащия културно-информационния център „Царьрибор“ в Босилград.

Св. Синод на БПЦ бе обръща към свещениците и монасите на БПЦ и им напомни да носят с достояние голя обектото, да имат благообезвещен и да не поседават на БПЦ и им напомни, че претсима им на духовничко, а да изпълняват с любов и старание духовническите си задължения.

Архиперско служение в църквата „Св. Стефан“ в Истанбул

Въпреки че 27 декември бе работен ден за Република Турция, промута Желязна църква, посещана името на свети архидякон Стефан, в Истанбул, се изпълни с богомолств, дошли да почетат св. св. Христови дарения и правника на еноименния български храм.

С благопоменото на Светейшия Вселенски патриарх Варфоломей и Светейшия Български патриарх Максим светата Божествена литургия бе отслужена от Негово Високопреосвященство Вранчанския митрополит Калинк в съслужение с протосинегла на Вранчанска митрополия архидякон Вранко-копреловски архим. Кирилу, председателя на Българското църковно подворие иконом Ангел Веларево и епископствувания на Вранчанския митрополит Калинк в съслужение с протосинегла на Вранчанска митрополия архидякон Стефан, който и днес живее на патриарх Варфоломей.

В службата във мюзилево участие представляват на Вселенската патриархия архидякон Стефан, който и днес живее на патриарх Варфоломей.

В своето слово митрополит Калинк нарече този храм – нод на патриотично християнско дело на боголюбивите българ-

от края на 19 век – „жертвени на любовта“ и отпразна пожелание неча да бъде пампката на всички родолюбиви българи, които се на пожелани крепостта и сили за построенията на този храм – символ на българската вяра и духовност.

Накрая митрополит Калинк похвалише поздравителите на църковните настоятели и споменици на храма, на които лягат патриархите и благоговение на тази българска светиня.

В службата във мюзилево участие представляват на Вселенската патриархия архидякон Стефан, който и днес живее на патриарх Варфоломей.

Богослужбата бе украсена от прекрасното кенце Вранчанска митрополия. В храма се събраха тономни на цариградските епархии, които и днес живеят в аноимологията

Истанбул, представлятели на българската църковна и бизнес, местни поклонници, които издължава за правника от страната ни. Пристъпваха заместник-министърта на външните работи Любомир Кочуков на българската вяра и духовност. На България в Истанбул Руско Георгиев, проф. Иван Ж. Димитров – директор на Дирекция „Вестник“ и споменици на МС, Агнес Зашева – главен секретар на Министерството на културата, Христо Георгиев – директор на Дирекция „Европа Г“ в МВР, г-н Димитър Калчев и други официални лица.

Св. Желязната църква „Св. Стефан“ е въздигната на мястото на изгорялата едноенна дървена църква. Основите ѝ са в пона чает от 930 г. от патриарх Йоанф. Църквата се състои от глобомен железен елементи, тежачи 500 тона. Храмотъ е осветен през 1898 г.

ЦВ

ЛИТУРГИКА

Водата е част от твореното и вие сами сте била създадена с човека в неговия култур и чисти живот. В Стария Завет са описани редица примери за това. Тя се счита за пречиствателен елемент на Христовото кръщение. Такава е поетично описана в Псалом, описан в Бит. 7:12-24, премиването на евреите на Червено море (14:21-22) и принасянето в обетованата

Светина в света, както свидетелства св. св. Йоан Богослов. И светината в мръса съща, и мръска я не е чиста. Христовата светина просвещава всеки човек, това е и смисълът на термините *просвещение* (baptizo), което днешната Църква използва за празника Богоявление. Новонаветните свидетелства за осъществяването и индивидуална сила на водата се свързват

„един от възките прободе реброта Му с копие и изтече кръв и вода“. Това е мemento, когато водата се излива във виното, а по-късно се осъществява с него по време на Евхаристията. Практиката да се кръщава отлаганите масово в наечерното на Пасха, по време на извършването на пасхалната полунощница, както свидетелстват евангелистите – днешните литур-

гически служители след-купец. Така, по примера на пасхалните кръщения, се въвежда практиката да се кръщава вършатите и на празника Богоявление. С течение на времето и литургическата практика на Църквата се налага необходимостта от съставяне на специален богослужебен чин, който да отразява днешната традиция. Това е г-нар. Венк бого-

водоства ставало в наечерното на Богоявление след Литургията, а на самия празник – след Утрента и преди Литургията. Така се практикувало, за да се даде възможност на присъщите кръщения да бъдат приместени същия ден. Практически събражения наложени воден и вторият воден да бъде извършен след Литургията. Практиката Великят водосвет да се извършва два пъти в годината, преди и след празника, била въведена през V век от Антиохийския патриарх Петър Гиафес (+ 488). Осъществяването на водите на Богоявление води до традицията християните да черпят от осветената вода и да я съхраняват през годината в домовете си. Оттук ина и въртата, че пренесената богоявленска вода осветява целия дом и всички жители в него.

Последването на Великия водосвет предизвиква преработка на мemento-та за осветяване на водата при св. Кръщение. В осветената богоявленска вода била кръщаване осветяване. Това предпроделило и отношението към осветената на Богоявление вода. В неговото отъ-ласително слово св. Кирил Иерусалимски я нарича „сласителна вода“, а Синайският молитвослов 978 от XVI в. – „архипо-свето-причисто“, което има метафорично значение. До голяма степен последованието на Великия водос-

вет следната структурата на Евхаристията молитва, която е водата на светлостенителното и целително действие на богоявленска вода. В края на последованието на водата осветяването на кръста символично потапянето на Спасителя в река Йордан. Както практика вода началото си от XIII в. В раякните от този период се говори не за „осъщаване“ на водата от потапянето на кръста, а за „проявяване“ на кръста в век.

Според св. Йоан Златоуст (+407) тази вода не променяла качествата си две и дори три години. В древността на онези християни, които не са могли да приемат Светите Тайни, се давало наифора и богоявленска вода. От вода пели или в са не били покривани болни и немощни християни, домове, ниви, градини, предмети и др. Осветената вода ставала вода се използва още при осъществяването на миро и антимисия. Приемането на осветена на Великия водосвет вода ставало след замянната молитва, т. е. преди разляването на наифора.

В раякните на Великия водосвет се смъртено вълв всички източни църкви. Извършването му от архиепископа, епископа, църковен синод, манастир, настоятели и др. говори за история днешна ИВВОВ

Джон Иован ИВВОВ

БОГОЯВЛЕНСКАТА ВОДА

земя през реката Йордан. Тя инованата слото-водата вече се свързва с Кръщението на Господ Исус Христос в реката Йордан от св. Йоан Кръстител и с духовното и телесно пробие се свързва с тайната Кръщение на човека от грешно-те. При водите на Йордан се извършва и първото авиане на Троицата, което наречено *теобавна* (theobania) или *теобавна* (theobania) и се пречиства като *Богоявление*. Според гласуваната на св. отци от първите векове то се свързва с осветяване на човека от Бога и с знак за появата на истинската

с кълпалата Вителза, кълпалата на св. св. Йоан Богослов. Водата като очитна-на стигия се употребява и в светите тайнства на Църквата. Нейната богославна и телесна роля се свързва с тайната Кръщение в Еквастрия. Водата в св. Кръщение очитна Църква от грешно-те, оскободжа го от първородния грях и го прави „нова твар“. Чрез потапянето човек умира за Христос и възкръсва в Него. В арваност св. Кръщение се нарича „първо възкресение“. Според сли от текстовите на Проксимидата

гически рубрики (Verbetini 336 от VIII век и Молитвослова на Константинополската църква „Св. София“ от XI век) – дошло до извършването на кръщението в големия водосвет.

Литургическото кръщение на Църквата за извършване на Кръщението чрез потапяне (baptizo) се свързва с осветяването на големия воден басейн – мормот, езера и река. След V век се изграждат базилицистима и пратворите на храмове, а по-късно, при намалването на броя на кандидатите за кръщение, се въвежда изпозва-

являека водосвет. Предишното свидетелство за създаването на чина на водосвета от св. св. Матей. Древните писменни свидетелства, които говорят за Великия водосвет и осветяването на водата на празника Богоявление, са: Тертулиан (+230) в трактата си „За кръщението“, св. Кирил Картагенски (+257), св. Василий Велики (+379) в 91-ви правилно, както и Апостолските постановления (III в.) в 29 глава. В древност във Византия извършването на кръщението на отлаганите и чина на

НОВИ КНИГИ

Дес български книги вазар и пробогат – вазте си се бележе изазел наиза читателите има възможност да направи своя избор – от научна фантастика, съспенс, фентизи, трилери, хорор и т.д. до окултизма, теософия и източна литература. Но ако запитаме някой ревностен читател дали е запознат с жанра „православна фентаз“, по това би ни изглеждало невяротно, прилагателното „православно“ би служило скенцимент и недоворено особено у младежите, част от които се определят като невяроти и бунтари.

Как трябва да се разглежда темата за смъртта и задгробния живот? Има ли „отделен свят“ където вселеност не се случва след смъртта и какво я очаква душата не?

Не е лесно православно виждане за живота и смъртта да бъде представено в достъпна и увлекателна форма. Това обаче се е удадо на Йоанн Вонескиа в неговото християно-фентаз „Моите посмъртни приключения“, което според авторката е „онит да се разговаря с невяроти или търсещите вода чрез литературата на тешия свия“.

За тази своя творба, както и за романа „Пътят на Каситора или приключенията на един човек, който се опитва да бъде добър баща на годината“ (МОН) на конкурс „Православната книга на Русия“, Емилгорт от Светския синод през 1980 г., десет съдбата на Ю. Вонескиа е тязно свързана с Лесковския женски манастир „Света Богородица във Фрузия (Псковска губерния)“, принадлежал към Заграничната Руска православна църква. Именно в търсене си на духовност младежите не търсят спасение змяно в християнството, което съдържа утешение за личното безсъмие? От сива страна, тя се любопитва от хората – наивни, от преливащо недоворено, да бъдат авиане във всякакви окултни общества, секти, нехристиянски течения, сезани с практикующи магом и екстремисти – шарлатани и уживаещи на човешката душа. За съжаление многома свият отпаднат православна литература, отразяваща се в омаже невяроти и другите свия, другият предводител обичающо с компрогит

„МОИТЕ ПОСМЪРТНИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ“ книга за вярата, надеждата и любовта

или със същиятени компании и пресмени заместители. „Моите посмъртни приключения“ обаче предлага история: чудеса, удивителни събития, извънземни свия (дури и жаром), и всичко това е поднесено с искрено чувство за юмор. Според утвърдените прегледори на Олга Голосова книгата е „онит под формата на фантастична притча да разглежда на читателя за нашия заблуден живот, знавната за които идват от сестетогическите иди от Преданието на Православната църква“.

За какво се разказва в „Моите посмъртни приключения“? Героинята излиза в клинична смърт и преживява невяроти, лонкова страни приключения, чрез които по необичайн начин се разкриват духовни истини, пазени от Православната църква, а именно: смъртта на човека е разделена на два етапа от такова, което като дух отново се връща змяно, а духът – към Бога; връщаната на смъртта с човешко грехознаеие; тя не е изрязане на човека, а само прегод като си отново духовно състояние, което представлява крайната част на земния живот; тогава прегорити правнствено гледане за всички, което сме извършили, и други.

Едва ли са необходими простири разсъждения върху



чуждестрана книга на Ю. Вонескиа, тъй като тя е изключително своеобразен научен авторско яно и в духа на православната вяра е споделила възгледи си за живота и за смъртта.

Известно е, че православната сцатология е изградил самостоятелно изля от богословската наука, която е вярна при Бога. Колкото по-голям е духът на Да, всички нас ни очаква смъртта, не иметна, се смъртта с противностествата и трагична, дошла от отпадането ни от Бога. Защо обаче Бог е допуснал? „Смъртта на Бог на хората. Дад на Неговото мисляне и състрадание...“

„Моите посмъртни приключения“ е изключително интересно и ценно четиво, което е вярно и в Бога и в любовта към Ю. Вонескиа ни напомня, че вярата и отпадването съществуване има висша извест и дълбок смисъл – тя е отново живи живи извест и вечно живот, а състраданието на заблуден човек се обяснява от любовта и милостта на Бога.

Кира СТАМАНОВА

Кира СТАМАНОВА

На 18 ноември 2000 г. в ефира на Санкт Петербург за първи път започна правото на радионото радио „Град Петров“. Целта на радиото е да обхване широк спектър от теми, от всички страни на живота. За-



Митрофан Владимир и прот. Дя. Степанов
щото православният човек се интересува от всичко и от живота и от смъртта, и от любовта и от верността, и от постоженето на отелския човек в обществото и от съвместното на цялата страна.

Програмата на радиото обхваща широк кръг предавания както за тежи, които са за прага на новата програма, така и за отава на възлюблените хора. Крайната цел е да се помогне на хората да дойдат в храма, да имат живо общение с Бога. Тази цел става все по-актуална, тъй като по-честите радиостанции от диапазона FM са изпълнени с крещища музика, а мълочката дълга тежи към тишината, към нещото, към прекрасното.

Радиото „Град Петров“ е учредено с благословението на Санктпетербургския и Ладожки митрополит Владимир. За главен редактор е назначен петербургският епископ протойерей Александър Степанов, настоятел на храма „Св. Анастасия Увершинелина“. Радиопрограмата се изпълнява ежеседмично по 10 часа. Наисочността е в църковна и културно-просветна. Радиото се дистанцира от всякаква политическа дейност и полемика, която изисква християнски конфесионални позиции. Правдността се основава преди всичко на положителния опит на православното Предание, като същевременно се използват и творенията на съвременните православни богослови и проповедници.

Да сътрудничат на радиото са привлечени много от епископите-аудитори на Санктпетербургския епархия, професори от Духовната академия, преподаватели от Санктпетербургския държавен университет, сътрудници на Еричката, на Руския музей и други културни и научни центрове на нашия град. Програмният директор на радиото „Град Петров“ е Олга Суворовина, която е изключително талантлива и интересна човек, с много добри започна и много голямо запознание с радиото. Тя повярва на моите възможности и оцени изследванията, които бях направила; тя одобри пускането в ефир на предаванията за православното в Иония.

Целият екип на радиото се състои от изключително отдадени на работата и служението си хора. Името на радиото е дълбоко символично. Главната насока на „Град Петров“ е християнското благостие. Нещка не забравяме и че градът Санкт Петербург е наречен така на Християнския учен, св. св. Петър. От друга страна, този велик град е известен не само с богатата култура, но и с отвореността си към света, която е свързана и с втората насока на работата на нашето радио – културно-просветната, основана на запознанието с най-добрите постижения на руската и европейската литература, музика, философия и други науки и изкуства.

ГЛАСЪТ НА ХРИСТИЯНСКОТО БЛАГОВЕСТИЕ



Мария Шербакова
официални религии се считат шимтогизмът и будизмът. Но през цялата история, че започват съвсем осезателно да разбират, че православната има национални или териториални ограничения. Православие и религия на всички хора и неведомо за цялостния живот, която водят към него. И така, на 16 февруари 2005 г., деня, когато се отбелязва паметта на св. равноапостол Николай Йосифов (Иван Касаткин), стартира първото ни предаване от цялостен, посветен на Йосифовата православна църква, което укревяване е свързано с дейността на този велик светец. Изключително четри периода. Както се и очакване, интересът беше много голям, тъй като темата за православните мюсюлмани е малко известна на широк кръг радиослушатели в Русия.“

Мария Шербакова е нещата сътрудник на радиото „Град Петров“ на Санктпетербургската митрополия. Тя разказва за себе си: „Моят път в радиото започна с... Иония. На пръв поглед е странно каква връзка може да има между православното и тази далечна оточна страна, в която за официални религии се считат шимтогизмът и будизмът. Но през цялата история, че започват съвсем осезателно да разбират, че православната има национални или териториални ограничения. Православие и религия на всички хора и неведомо за цялостния живот, която водят към него. И така, на 16 февруари 2005 г., деня, когато се отбелязва паметта на св. равноапостол Николай Йосифов (Иван Касаткин), стартира първото ни предаване от цялостен, посветен на Йосифовата православна църква, което укревяване е свързано с дейността на този велик светец. Изключително четри периода. Както се и очакване, интересът беше много голям, тъй като темата за православните мюсюлмани е малко известна на широк кръг радиослушатели в Русия.“

Всичко, което възбужда съвременния човек Из ширежа с главния редактор свещ. Александър Степанов



Свещ. Александър Степанов

Работо на радиопрограмите на са религиозно-просветна, а са около 50%. Сред преходите предавания са „Пасторски час“, в които взимат участие над 10 свещеници, има различни предавания в православна и католическа програми, преди предавания на неделни, празнични и величностни богослужения, предавания за живота на емигрантите, за социалната дейност на Църквата. Има програми от общо-културен характер, за семейството, възпитанието на децата и новини. Ежеседмично се изпълняват три новинарски емисии. В тях са включени новини от религиозния живот, от епископите на града и от други новини. В програмата има литературни четения и радиодискусии. Предаването „Преподобният отново“ разкрива християнския поглед върху литературната класика. Има предавания на исторически теми, към които взимат има много гости-интервю: предавания за кино, за философията, за музиката. Разбира се, има предавания на Петербург, за неговия дух и традиция. Има програми за деца и младежите с точно участие. Обигавме се да включим всички, от което са възбужда съвременния човек.

На изложбата „Православна Русия“, която се провежда два пъти годишно в Петербург, има първата велика сред посетителите. Резултатите показват, че 70% от нашите слушатели са хора на възраст от 30 до 60 години, а 15% са тези под 30 и над 60 години. Две трети от тях са хора с висше образование. Според анкитите всяка година броят хора на слушателите не се увеличават с 30%. Значителна част от аудиторията ни слуша радиото през целия ден.

Някои от предаванията в радиото „Глас Петров“

Антologia на християнска музикална култура
Предаването разказва за християнските лютини в творчеството на известни композитори.

Глагол
В предаването се обсъждат различни теми, свързани с евангелизационното между църковна и светска живост.

Литературни четения
В предаването се четат текстове от класическата и съвременната литература, които предизвикват реакции за вечно.

Бог и човек в съвременната литература
Предаването разкрива християнската основа на някои духовности произведения.

Пасторски час
Свещеници от Санктпетербургския епархия разговарят със слушателите на духовни теми

Радиоекскурсии
Преподаватели от Санктпетербургските духовни училища, от Духовната университет и други учебни заведения на Санкт Петербург водят беседи за историята на Църквата, на Русия, по вероучение.

Семейството
Предаване за семейството и възпитанието на децата. В него участват и психолози, които дават съвети на слушателите.

Църковен календар
Предаването включва четене на Апостолата и Евангелието и проповеди върху четените четене на житието на дивната святци.

Духовнически четения
В предаването се четат откъси от светостроическата и свещеностроическата литература.

Детско предаване
В него се четат детски книги, приказки, разкази. Някои много популярни, други невестни.

История на църковната благотворителност
Представя примери и конкретни личности за проповедане на църковна благотворителност.

Храмове на нашия град
Представя различни храмове в Санкт Петербург

Кръга маса
Обсъждане на актуални проблеми на църковна и обществена живост, въпроси на богословие, философия, литература.

Мария ШЕРБАКОВА, превод Полина СПИРОВА, снимки авторът и сайта на радиото

АБОНАМЕНТНА КАМПАНИЯ 2006

Абонариете се за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“ – официалните издания на Св. Синод на ВПЦ

„Църковен вестник“ е издание с традиции в отразяването на живота на Православната църква. В него можете да намерите официалните извещения на Св. Синод, анализи на актуални проблеми на Църквата и обществото, интервюта с видни духовници и богослови, пътеписи, новини от живота на епархиите, информацията за нови издания.

През новата година екипът на „Църковен вестник“ всекогда нова рубрика „Страница на читателите“, в която ще публикуваме ваши материали, отговори и коментари.

Как да се абонариете за „Църковен вестник“: 1. В редакцията на адрес: София 1000, ул. „Оборище“ № 4, Св. Синод, за издателството; 2. Като изпратите пощенски запис на адреса на редакцията, с точния Ви адрес; 3. Чрез пощенски запис по банковата сметка на Синодално издателство: НУВ Бюлетен, клон Европа – София, ул. „Далин“ № 58, банков код: 660 96 608, сметка: 1018147018.

ТАЛОН ЗА „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК“ И СП. „ДУХОВНА КУЛТУРА“

Посочете издателите и периода от време, за което искате да се абонариете

Име Презиме

Фамилия

гр./с п. код общ.

обл. ж.к./уп. № бл.

вх. ап. тел.

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банков Бордеро или пощенски запис).

Цялото на абонамента са на стр. 8.

ПЪРВОТО ПРАВОСЛАВНО РАДИО В БЪЛГАРИЯ

Сериозно и отворено служение

Радио „Св.Сино“ е първото православно радио в България. То е изградено на територията на манастира „Св.Иван Рилски“, с.Скряно. Стартирането му съвпада с храмовия празник на манастира 19 октомври.



Водещият при официалното откриване на радиото пр.Игуменът на манастира Йероним Полцикар сподели, че идеята за православно радио датира още от 1997 г., когато той с ученик в Софийската духовна семинария... Бог даде първото от време за изграждане на опит и бага в Руската св.област. Там работи сериозно и отворено служение. Затова е изграден силна вяра и знание, упование и отговорност пред Бога, споделя Йером. Полцикар.

Преди една година започна подготовката за радиото. Съществено, богословско, хора с пълен и сърдечен съдействиет за реализирането на проекта и следва, финансово или техническа помощ, наставянал, работят безвъзмездно. На територията на манастира вече е изградено радиостудио, оборудвано с най-съвременна и качествена техника според професионалните стандарти за сериозно излъчване. Създадени са две апаратурни с възможност за звукоизползване от манастирски храм на песнопения, литургични и молитвени чинослучования. Студията са изградени с помощта на дарители от Гърция, Кипър и няколко наши фирми. Радио „Св.Сино“ е некоммерсиално, то ще се финансира от различни църковни, правителствени и неправителствени организации. Средства се набират чрез проекти на сдружение „Гълъб“ и братството на Руската св.област, дарения на явни и анонимни спонсорове. Друг източник на финансиране са трудовите и послушанията на братята, продукцията на манастирското издателство.

Екшнът на радиото се състои от петима членове на братството на св.Св.Сино, които работят в радиостудио.



Момент от работата на православно радио

роновиди. Програмата с замесила като 24-часова, но поради липсата на електрозахранване емисиите ще се излъчват от 8,30 до 14 ч. и от 14,30 до 18 ч., от понеделник до събота, без изключения.

Защо именно на радиото е „Св.Сино“? „Св.Сино“ означава *нисочна, възвишение, на което стои стърча*. Аналогията за Руската св.област е пълна – манастирът до с.Скряно също е на възвишение, а св.Иван Рилски е духовният стърч на това възвишение.

Радио „Св.Сино“ можете да намерите на адрес: <http://ruenmanastir.com>

Радио „Св.Сино“ има бъдеще

Разговор с Йером. Полцикар, изгумен на Руенския манастир

— **Защо радио „Св.Сино“ се превежда само по Интернет. Имате ли намерение то да стане ефирно?**

— Наистина започна разговора за излъчване само по Интернет, но мисля, че в скоро време ще получим и ефирна мрежа, която обаче не мога да кажа каква ще бъде: регионална или с радиостанции в по-големите градове в страната. Това регулиране зависи от СЕМ и от съответните конкурси за кандидатстване за разпоредителство на радиочестоти от страната.

— **Как виждате бъдещето на радио „Св.Сино“?**

— Като човек, който се занимава с конструирането на радиопрограма и най-вече с излъчването, я виждам, че бъдещето на радиото в много отношение и широто и се намирам да го развием все повече и повече. Слушателският кръг се разраства с оглед изминал ден и това ни радва и ни насърчава към усърдие и отговорност.

— **Радио „Св.Сино“ излъчва не само музика, но и различни предавания. Какви хора участват в тях и какви са най-интересните въпроси, които слушателите искат да чуят в едно православно радио?**



Йером. Полцикар в едно от студията

— Радио „Св.Сино“ има създадени четири отдела: литургичен, канонизацонен, теологичен и социален. Всички един от тези отдели разнасят своите и радиостанции предавания, които, разбира се, целта да запълнят слушателите с материя, която спадна към съответния отдел. За да бъде радиопрограмата издръжка и сериозна, ние се стремим да подбираме такива хора за водещи и автори на предавания, които могат да оправдат нашите намери и да предизвикат разбавна, спонтанна. Преди две месеца преподавател от Богословските факултети и семинарии, свещеници, богослови и др.

— **Изграждането на радиото не само като инфраструктура, но и като организирани на кадри, изграждане на концепция и програма сега е сложна задача и изключително работна. Братството на манастира се занимава и с други дейности, освен монашеските задължения. Как успявате да всичко?**

— Никогата не съм си мислил, че изграждането и поддържането на радио или други, независимо какви дейности ще е лесно и безпроблемно дело. Има проблеми, и то немалко, от различно естество, но това ни кара още по-усърдно и неистовство да се борим за осъществяването на радиопрограма. Точно това обаче, смева да кажа, е нещото, което ни издържа, уми и стимулира като истински радиостанции. Ние не сме учили журналистика, но големият ни желание и усърдие за правене на православно радио правила хора, които поемат и изграждат необходимостта облик на радио. Създаватия такива кръгове от хора, ние по-лесно да се справяме с многоаварното ежечасно и да осъществяваме поставените задачи.

— **Защо научавате покрена за дейността си?**

— Там най-голямата подкрепа е благодарността от Негово Святейшество Българския патриарх Методи и Светия Синод на Българската православна църква. С голяма радост споделяме, че авторитетът на Негово Святейшество и на Светия Синод ни отварят много врати, помагат ни да преодолеем административни трудности и ни събират с хора, които ни помагат за изграждането и поддържането на радио „Св.Сино“. Разбира се, средствата за изграждане и поддържане на едно такова радио, поговорка не са малко, но слава Богу, не има хора, които всъщност ни помагат и подкрепят нашата благочестива инициатива.

Руенският манастир

Св.стата обител е възстановена през 1999 г. в бившото до нещата, в които св. Иван Рилски за първи път се е отделил на своя отпаченски подвиг. Тя се намира до село Скряно, Дуиншко. Според пре-



Негово Святейшество патриарх Методи при посещение в с. манастира

данията именно Скряно е родното място на Рилския светец. Исторически сведения сако някогашния Руенски манастир „Св. Димитър“ (реконструиран от 1400 г.) за местото, където свети Иван е претел манастира.

Новоотвореният Руенски манастир се ражда на едно от най-многобройните монашески братства в православна България. В него се подизвават осем монаси и осем послушници, ръководени от игумена Йероним Полцикар, който е основател и устрейтел на манастира. И днес манастирските здания продължават да се множат и благоустрояват. От самото осъществяване на обетта братството си поставя високи цели, които наблюдава на монашеското усърдие в акт и молитва.

Братството реализира разнообразни образователни и социални проекти, издълка дейност, развива уменията си в различни области, като химично, итнчворжавославно пение, изработка на икони и претсмята на изкуството и др. То поддържа активни взаимоотношения с много социални, неправителствени, общински и национални институции от региона, страната и чужбина.

Подготвя Полина СИРОВА

Църковен календар

17. I. Преп. Антоний Велики



Св. Антоний Велики се родил около 251 г. в Египет Елфийт, Заедно с прп. Пелаг Таубейски са първите образци на отпаченството и монашеският път в 4-та ниспостена дадена от Св.Вата. След това водил на светомнога борба с бесовете, той най-накрая постигнал дълбок мир и става в 488 – отец на монашеството.

Скопко местото на погребението му измисля множество манастири и отпачни къщи на територията. За трудбите монашеството св. Антоний Велики усърдно с дара на чуждородството и прозорливостта.

18. I. Св. Атанасий Велики



Св. Атанасий Велики е роден в Александрия през 295 г. Още от детството му промълвяват божествените му качества в изключително съвършен сформирани тозавашният архиепископ на Александрия, св. Александър, забелязва и Възв. момчето при себе си. Св. Атанасий Български манастир в Александрия. Във възраст в Търбуш Велевския манастир.

Св. Св. Кочанчата на св. Александър мистерию му на архиепископ на Александрия св. Атанасий. Преп. Иудеяма си напасна много трудовете и др.

Календарът се подготвя от студентите в Богословския факултет на СУ

ПРОДЪЛЖАВА АВОНИРАНЕТО ЗА 2016 г.

„Църковен вестник“		св. „Духовна култура“	
1 година	21,00 лв.	1 година	18,00 лв.
6 месеца	10,50 лв.	6 месеца	9,00 лв.
3 месеца	5,25 лв.	3 месеца	4,50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Обединение“ № 4
тел. 987-56-11
тел./факс 980-30-16
e-mail: zpravka@dvbvt.bg

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Ръководител: св. протод.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ: НУВ Българска, клон Европа – София, ул. „Албани“ № 88
Банков код: 660 96 608, сметка: 1015147016
Сметка за пратки с международно изпращане: Българска поща, ул. „Княз Александър Батенберг“ № 10, София
e-mail: zpravka@dvbvt.bg

Напомена: св. „Църковен вестник“ съдържа съществено текстово и изобразително и не бива да се използва за битови нужди.